

PUSTO (23) *av*

[GórnrTroas 35 może N sg n od PUSTY]

o jasne.

Sł stp notuje, Cn s.v. pustki, Linde XVII w.

Tak, że nic nie ma wewnątrz lub na powierzchni a. nie ma tego, co powinno być (23) : A za tym póki Staw pufto będzie miał/ tedy Groblę poprawuy Strum Lv, L.

W funkcji orzecznika: nie ma nic, nikogo, jest pustka (1): Solitudo ante ostium, Puftoć [lekcja: pustoc sb f mniej prawdopodobna] przed domem/ nie zayźrzeć nikogo przed drzwiami. Mącz 401d.

Zwrot: »kłaść, położyć pusto; kładzenie pusto« = opróżni(a)ć, opróżnianie (1:1;1): ale ten [taras] co w wodzie może trwać do kieládźiesiąt lat: oprócz kiedy owo Staw kładą pufto/ że Tárás wyfchnie tedy mu to bárzo wádźi. Y tym kładźieniem puftu [!] ftáwów/ bárzo fy Táráfy tyráią Strum H3, L.

Zwrot: »leżeć pusto« (1): Vacare, Być próżen/ próżnym/ nie mieć nic ná łobie/ leżeć pufto. Mącz 472a.

a. W stanie niezagospodarowanym, bez upraw (5) :

Fraza: »[gdzie] pusto stoi« (1): Bo won czas gdy w tych mieyścách leśnych pufto ftáło/ Iefzcze przewozow bárdzo rzecznych nálaźł máło Strykron 250.

Zwroty: »pusto leżeć« = vacare Mącz [szyk zmienny] (2): Rigent frigore partes mundi incultae Lezą pufto dla źimná. Mącz 356b, 472a.

»pusto stać« (1): Wúft ftehen. Pufto ftac. Spuftofzeć. Zárość. Squalere. Calag 578a.

a. W stanie zniszczenia (1) : Vastificus, Quod vastitatem affert – Pufto cziniąci. Calep 1103b.

b. Bez mieszkańców (11) : Wftanie zásię ná nogi co było vpádło/ Y fpráwiź/ co iest pufto/ żeby záś ośiádło. GórnrTroas 35.

Zwroty: »pusto leżeć« (1): Operpal. Krolá I.M. Polkiego Lud wypalił. Pufto leży. KwiatOpis B2.

»pusto stać« (6): RejWiz 82v; Smilten. Zamek od Mołkwy złupiony/ y do gruntu wypalony. Pufto ftoi. KwiatOpis C3v, B2v, B3v, C4v; Wyléy ná nie ftráźny gniéw fwéy zápalczywości [...]. Dwory niech pufto ftoią/ á pod ich namioty Niech páiąkowe wifzą roboty. KochPs 101.

»pusto zostawić« (2): Na tey fcale powiadaia iż był fmok, [...] przeto z tą tam ludzie vciekwfzy mieftce pufto zoftawili [habitationes propinquas vacuas reliquerunt] MiechGlab 71; A niechcąc [Bóg] pufto zoftawic mieyfcá onego/ s kthorego był ftrącił czártá niewierne^{go}/ dopuścił fie tu rozmnożyć człowiekowi onemu RejPos 53.

Przen (1) :

Zwrot: »pusto [bez kogo] stać« = być pozbawionym zwierzchnika (1): [papieź Leo IX] fzedł do Kárdynałow iżby mu odpuścili tę winę [tj. że objął papiestwo nie będąc legalnie wybrany] mowiać/ że to vczyńił s fwey nieopátrznosci/ á prosił ich áby rychło dáli komu inemu/ áby przez moy bład á grzech kościoł Boży pufto bez fprawce fwego nie ftáł. BielKron 176v.

Synonim: próżno.